

Supamasis krėslas

Pavadinimas	Supamasis krėslas
Muziejus	Maironio lietuvių literatūros muziejus
Fondas	pagrindinis
Tipas	supamoji kėdė
Sritys	dizainas
Pirminės apskaitos numeris	MLLM GEK 28
Inventorinis numeris	MLLM MD 1263
Matmenys	aukštis x plotis x ilgis – 121 x 48 x 47 cm
Medžiagos	buko mediena
Gamintojas (-jai)	Nežinomas gamintojas
Pagaminimo data	~XX a. pr.

Ekspionato aprašymas Supamasis krėslas, pagamintas iš buko XX a. pradžioje, pagal M. Thoneto (1796–1871) technologiją (medžio lenkimo technologija, pritaikyta serijinei baldų gamybai, pirmą kartą užpatentuota 1841 m.) ir dizainą. M. Thoneto fabrikų XIX a. pabaigoje – XX a. pradžioje buvo ir Rusijos imperijoje, o M. Thoneto dizaino baldai buvo populiariūs Rusijoje. Kada ir kur supamąjį krėslą įsigijo Jonas Mačiulis-Maironis – tiksliai nėra nežinoma, tačiau didžiausia tikimybė, jog poetas šį baldą parsivežė, grįždamas 1909 m. iš Peterburgo, kuriame buvo praleidęs 15 metų ir įsigijęs nemažai baldų. Maironio dukterėčia Danutė Lipčiūtė-Augienė atsiminimuose rašo apie poeto namus po jo mirties: „Sunku buvo sustabdyti supamą kėdę, kuri netyčia, lyg vėjo praeinant užgauta, imdavo suptis. Ir stebėjais tik, kad joje jau nematai žvilgant žilųjų garbanų ir auksinių akinių rémai neblizga ankstyvoje prieblandoje.“ (Kn.: Literatūra ir kalba. XXI. V., 1990, p. 539). Išties Maironis mėgo šiame krėse leisti savo poilsio valandas.

J. Mačiulio-Maironio (1862–1932) memorialinis daiktas.